

stændige Forberedelse og alsidige Overveielse, som maa gaae isorveien, skal ogsaa dette Bidrag fra Kirkens Side erhverves, og at først derefter skal den lovgivende Magts Afgjørelse træffes. Dette forekommer mig kun at være noget i sig selv saa Naturligt og Billigt, at man vanskeligt derom skulde kunne geraade i Meningsforskjellighed; i alt Fald har Udvalget let kunnet forene sig om denne Erkjendelse. — Vi have i Betænkningen, som jeg i det Hele tillader mig at henvide til, udviklet Betydningen af Sagen for Kirken og den deri liggende Nødvendighed af ved denne Leilighed at gaae den Vej, vi foreslaae, og skulde dette alligevel kunne ansees for overflødig, maatte det dog vistnok ene kunne være, naar man isorveien vidste, at der i Folkekirken var en udeelt Stemning for Sagen; saa kunde man maaskee sige: Det er ikke nødvendigt at spørge; vi vide jo i Forveien, at vi faae et reent og ubetinget Ja. Men det er jo saa langt fra, at dette er Tilfældet her, at vi netop vide, at der i Folkekirken er meget deelte Meninger om denne Sag. Der er vel en Deel Geistlige, som have henvendt sig til os for at faae Sagen fremmet saa meget som muligt, men der er en anden og meget større Deel Geistlige, som have henvendt sig til os med en Udtalelse, som, om den end just ikke gaaer ud paa at erklære sig mod Sagen i og for sig, dog beder om, at vi ikke strax træffe en Afgjørelse, men at der, forinden der bliver taget en endelig Beslutning, maa gives dem Leilighed til at ytre sig derom. Men er dette saa, saa er den Betænkning ikke tilstede, som ene kunde fritage os for at efterkomme den naturlige og billige Fordring om at blive hørt, som Folkekirken her maa have. Det er i vor Betænkning fremdeles udhævet, at der upaatvileligt ikke kan siges her at være forhaanden saadanne særegne Omstændigheder af anden Art, der skulde kunne frie for Fyldestgjørelsen af denne naturlige og billige Fordring; det skulde jo være, at der var en saa stor Trang, der ikke tilstede, at Sagen led den Forhaling, hvorfor den vilde være udsat, saafremt vi først skulde erhverve Bidraget fra Folkekirken Side; men nu troer jeg dog, det maa erkjendes, at, om der end virkelig var en stor og almindelig

Trang, saa vilde det dog næsten blive en Parodi at tale om, at den skulde være saa paatrængende, at den ikke kunde vente den korte Tid, der vilde medgaae. Talen er jo dog om at gjøre Forandringer i Tilstande, som have bestaaet igjennem Aarhundreder, og at disse Tilstande ikke skulde kunne fortsættes endnu i de saa Maaneder, hvorom det her dreier sig, er jo dog ganske umuligt at paastaae. Svørgigt er det i Betænkningen udtalt, at, naar man seer bort fra noget reent Spectelt, der ikke bør kunne lede Tanken hen til en almindelig Lovbestemmelse, saa er vistnok den Trang, som kan siges at være tilstede her i Landet paa det Gebeet, hvorom Sagen dreier sig, af en noget anden Art end den, som synes at have foresvævet Indbringerne af Lovforslaget i det andet Thing, eller overhovedet dem, som have villet fremme Sagen. Jeg skal ikke nærmere komme ind derpaa, men kun sige, at det er naturligt, at i Udvalget har Overveielser af dette andet Slags Trang, og hvad dermed staaer i Forbindelse, stillet sig noget forskjelligt for de forskjellige Medlemmer af Fleertallet. Der har jo saavel ved Sagens første Behandling her i Salen som ogsaa udenfor denne Sal ved forskjellige Leiligheder hørt stærke og høie Klager over de Brøst, som skulde findes ved de kirkelige Tilstande her i Landet, og i Udvalget have disse Klager maattet finde nogen Gjenklang. Der er enkelte Medlemmer af Udvalget, som have meent, at man i den Henseende gif noget for vidt, og at Overdrivelserne vare synlige; men jeg troer dog at turde sige, at alle vi Fire, der udgjøre Fleertallet, ere enige om at erkjende, at det vilde være ønskeligt, om der her og der i den Henseende kunde træffes en Forandring til det Bedre. Naar vi derfor i Betænkningen have udtalt, at vi forudsætte, at Regeringen efter den Anledning, som Lovforslagets Indbringelse i det andet Thing, den der stedsundne Votering og ligeledes Forhandlingerne her i Salen giv, vil søle sig opfordret til at tage Sagen i sin Heelhed under Overveielse og under en eller anden Form — i alt Fald ved indhente de Betænkninger fra Biskopperne og Landemoderne — tilveiebringe en Udtalelse fra Folkekirken Side, saa er det i den Tanke, at der af Kirkens